

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 468/2020
16.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Марије Алексић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К.84/17 од 07.11.2019.године и Вишег суда у Прокупљу КЖ1 8/20 од 30.01.2020.године, у седници већа одржаној дана 16.06.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Алексић, па се у односу на окривљеног АА, а по службеној дужности и у односу на окривљене ББ и ВВ **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу К.84/17 од 07.11.2019.године и Вишег суда у Прокупљу КЖ1 8/20 од 30.01.2020.године и предмет враћа Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 84/17 од 07.11.2019.године окривљени АА оглашен је кривим да је учинио два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1 КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три месеца. Такође је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Истом пресудом у ставу првом изреке окривљени ББ и ВВ оглашени су кривим да су као саизвршиоци учинили кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по једне године, као што су обавезани и на плаћање трошкова кривичног поступка. Оштећени АА је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу КЖ1 8/20 од 30.01.2020. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених и потврђена је пресуда Основног суда у Прокупљу К.84/17 од 07.11.2019.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Алексић, због повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, и повреде закона из члана 441. став 4 ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у односу на окривљеног АА побијане пресуде или укине и врати на суђење првостепеном суду или преиначи пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон на штету окривљеног, да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон јер је дело учињено у нужној одбрани што је истицао у изјављеној жалби против првостепене пресуде. Из тога што је окривљени АА нападнут песницама и металном шипком од стране сада пок. ГГ и друге двојице окривљених изводи закључак да је напад на овог окривљеног противправан чиме суштински указује на погрешну примену закона из члана 439. тачка 2) ЗКП-а, иако је формално – нумерички означена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП-а.

Из списка предмета, тачније изреке првостепене пресуде у којој је у првом и другом ставу обухваћен догађај у коме учествују тројица окривљених и сада пок. ГГ, а затим разлога другостепене одлуке, посебно на страни три, став шести, Врховни касациони суд оцењује да је доведен у сумњу правни закључак из првостепене и другостепене пресуде, а то је да се у поступању окривљеног АА стичу законска обележја кривичних дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ односно да се из поступања окривљеног АА не може извести ни један од елемената нужне одбране из члана 19. КЗ-а.

Чланом 19 Кривичног законика у ставу првом прописано је да није кривично дело оно дело које је учињено у нужној одбрани, а ставом два истог члана да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свога добра или добра другога одбије истовремен противправан напад.

Не упуштајући се у оцену правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања, што је задатак нижестепених судова, а свакако основ за правилну примену закона на одлучне чињенице, овај суд оцењује да је правни закључак првостепеног, а затим и другостепеног суда у одговору на жалбу браниоца окривљеног произашао из површне оцене да ли из критичног догађаја и поступања окривљеног произилази било који неопходан елемент нужне одбране, а то су истовременост, али и противправност напада осталих окривљених и учесника у догађају на окривљеног АА, односно неопходност одбране од тог напада.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Алексић, те укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу К.84/17 од 07.11.2019.године и Вишег суда у Прокупљу КЖ1 8/20 од 30.01.2020.године и предмет вратио Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Како је одредбом члана 489. став 2. ЗКП предвиђено, ако нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саоптужених у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, поступити по службеној дужности као да такав захтев постоји (*beneficium cohaesionis*) то је Врховни касациони суд, поступајући по службеној дужности у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП, укинуо правноснажне пресуде и у односу на окривљене ББ и ВВ, имајући у виду потребу да се изнова спроведе јединствени поступак и донесу правилни правни закључци у односу на све окривљене, те је и у односу на окривљене ББ и ВВ применом одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Имајући у виду да су, усвајањем захтева у погледу наведене повреде закона, укинуте побијане правноснажне пресуде и предмет враћен на поновно суђење, Врховни касациони суд није разматрао остале повреде закона истакнуте у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић